

Sygn. akt III Ca 1684/15

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Andrzej Dyrda (spr.)

Sędzia SO Magdalena Balion - Hajduk

SR (del.) Joanna Łukasińska-Kanty

Protokolant Aleksandra Sado-Stach

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa E. B.

przeciwko M. B.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 24 czerwca 2015 r., sygn. akt III RC 620/14

1. **oddala apelację;**

2. **przyznaje adwokat P. N. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim kwotę 369 zł (trzysta sześćdziesiąt dziewięć złotych), w tym 69 zł (sześćdziesiąt dziewięć złotych) podatku od towaru i usług, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną świadczoną powódce z urzędu w postępowaniu odwoławczym;**

3. **nie obciąża powódki kosztami postępowania odwoławczego.**

SSR (del.) Joanna Łukasińska-Kanty SSO Andrzej Dyrda SSO Magdalena Balion - Hajduk

Sygn. akt III Ca 1684/15

## UZASADNIENIE

Powódka E. B. domagała się podwyższenia alimentów od M. B.. W uzasadnieniu wskazała, że kilka lat temu z powodu pogorszenia stanu zdrowia zmuszona była podjąć leczenie i nie mogła dalej pracować. Powódka cierpiała na napady padaczkowe, zmiany zwyrodnieniowe, rwę kulszową. W 2013r. powódka przeszła operację przepukliny lędźwiowej, po której jej stan zdrowia się pogorszył. Powódka odczuwa ogromny ból ramion, kręgosłupa, ma osłabione nogi i bolące kolana, zdarzają się napady padaczki. W takim stanie zdrowia powódka nie może podjąć pracy. Powódka pracowała u rolników, którzy nie opłacali jej składek emerytalno – rentowych, wobec czego nie przysługuje jej prawo do renty, a jej jedynym dochodem jest pomoc Ośrodka Pomocy (...) i alimenty od syna M. B..

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazał, że jego wynagrodzenie kształtuje się na poziomie 1.500 Euro miesięcznie. Przedstawiając zakres swoich wydatków, podniósł, łoży na rzecz powódki alimenty w wysokości 50 Euro miesięcznie, przy czym matka nigdy nie chciała od swych dzieci pomocy, była egoistką.

Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 24 czerwca 2015r. oddalił powództwo. Nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciążył Skarb Państwa oraz zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokat P. N. wynagrodzenie w kwocie 60 zł podwyższone o należny podatek VAT w kwocie 13,80 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu.

Orzeczenie to poprzedził ustaleniem, że M. B. jest synem A. B. i R. B., pochodzącym z ich związku małżeńskiego. Związek małżeński rodziców powoda został rozwiązany wyrokiem zaocznym Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka (...) w R. z dnia 21 października 2008r. w sprawie o sygnaturze akt II RC 1535/08/5. Na mocy tego wyroku zasądzono od R. B. na rzecz E. B. alimenty w wysokości po 200 zł miesięcznie.

Do rozwodu powódka zamieszkiwała z dziećmi i mężem w Z.. Były mąż powódki nadużywał alkoholu, urządził awantury. Powódka wyprowadziła się do konkubenta do B. wraz z córką N.. Małoletnią wówczas córkę A. pozostawiła w mieszkaniu w Z. pod opieką pozwanego M. B.. Powódka pobierała alimenty na córki i zasiłki rodzinne, których nie przekazywała na utrzymanie A., zachowując te pieniądze dla siebie. Po rozstaniu E. B. z konkubentem, A. B. zajęła się jej siostra J.. Powódki nie interesowało, kto pokrywa pozostałe koszty utrzymania A.. E. B. zamieszkała w Z. z innym konkubentem, a A. B. zamieszkała z ojcem. Utrzymywał ją brat M. B..

Wyrokiem z dnia 28 lutego 2014 r. w sprawie sygn. akt III RC 162/13 Sąd Rejonowy w Raciborzu zasądził od M. B. na rzecz E. B. alimenty w kwocie po 200 zł miesięcznie i oddalił powództwo w pozostałym zakresie oraz oddalił powództwo przeciwko J. G., N. B. i A. B. o alimenty w całości.

W dacie orzekania przez Sąd Rejonowy w Raciborzu, E. B. miała 48 lat, mieszkała w R., gdzie wynajmowała pokój. Koszt wynajmu pokoju wynosił 350 zł miesięcznie. Powódka nie pracowała, była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w R., bez prawa do zasiłku. Utrzymywała się z pomocy finansowej (...) w R. w formie zasiłków celowych i okresowych. Powódka była osobą schorowaną, orzeczono wobec niej niepełnosprawność w stopniu lekkim. Chorowała na dyskopatię, padaczkę, nadciśnienie tętnicze. Zażywała na stałe leki na padaczkę, leki przeciwbólowe, leki na nadciśnienie i rwę kulszową. Na koszt utrzymania powódki składały się następujące wydatki: wyżywienie – 400 zł, odzież i obuwie – 100 zł, leki – 30 zł, środki higieniczne – 70 – 100 zł, potrzeby mieszkaniowe – 350 zł. E. B. nie posiadała świadczeń, ponieważ była częściowo niezdolna do pracy, nadto przepracowała w swoim życiu 4 lata. Powódka nie pytała o pracę w zakładach, które zatrudniają osoby niepełnosprawne.

Pozwany M. B. miał 30 lat. Mieszkał z konkubinią i małoletnim synem w mieszkaniu w R., które wynajmował. Pozwany pracował w Niemczech w firmie wykonującej prace na rzecz B., uzyskując z tego tytułu dochód w wysokości 1500 Euro miesięcznie. Konkubina pozwanego nie pracowała, zajmowała się wychowaniem małoletniego syna pozwanego. M. B. ponosił koszty mieszkania w Niemczech w kwocie 300 Euro miesięcznie, koszty dojazdu do R. w wysokości 160 Euro miesięcznie oraz koszty wyżywienia w wysokości ok. 200 Euro miesięcznie. Spłacał zobowiązania finansowe zaciągnięte na zakup samochodu w wysokości 350 Euro miesięcznie. Ponadto ponosił miesięczne koszty utrzymania mieszkania w R. w kwocie 500 zł odstępnego, 500 zł czynszu, 60 zł tytułem opłaty za gaz oraz 100 zł tytułem opłaty za energię elektryczną. M. B. zapłacił zadłużenie matki za wynajem domu w kwocie 3085 zł, do lipca 2013r. łożył na utrzymanie siostry A. B., która z nim zamieszkiwała. Pomagał również materialnie powódce, łożąc na je utrzymanie kwoty ok. 100 – 150 zł.

Po rozwodzie E. i R. B. w formie umowy darowizny przepisali na rzecz M. B. lokal mieszkalny położony w T. przy ulicy (...), dla którego Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim prowadzi Księgę Wieczystą (...). W dacie orzekania przez Sąd Rejonowy w Raciborzu w mieszkaniu tym zamieszkiwał ojciec pozwanego, którym opiekował się kuzyn.

Wyrok Sądu Rejonowego w Raciborzu zaskarżyła apelacją E. B.. Wyrokiem z dnia 15 kwietnia 2015r. w sprawie sygn. akt III Ca 94/15 Sąd Okręgowy w Gliwicach oddalił apelację.

W dacie wyrokowania przez Sąd Okręgowy w Gliwicach powódka dysponowała orzeczeniem o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności (od miesiąca marca 2015r.), mieszkała w R. przy ulicy (...). W pozostałym zakresie nie zmieniła się sytuacja materialno – bytowa i osobista stron, ich koszt utrzymania.

Obecnie E. B. ma 49 lat, nie pracuje, jest zarejestrowana w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Mieszka w R. przy ulicy (...), gdzie wynajmuje mieszkanie. Ponosi następujące koszty utrzymania mieszkania: energia – 70 zł, Cyfrowy P. – 14,90 zł, gaz – 24,78 zł, czynsz – 400 zł. Powódka zalegała z regulowaniem opłat za energię elektryczną, skutkiem czego dostawca energii wypowiedział umowę sprzedaży energii elektrycznej wraz z usługą dystrybucji.

E. B. korzysta z pomocy Ośrodka Pomocy (...) w R.. Decyzją z dnia 3 listopada 2014r. Ośrodek Pomocy (...) w R. przyznał powódce zasiłek celowy z powodu długotrwałej choroby od 1 października 2014r. do 31 grudnia 2014r. w wysokości 104,68 zł miesięcznie. Decyzją z dnia 13 stycznia 2015r. Ośrodek Pomocy (...) w R. przyznał powódce zasiłek okresowy z powodu długotrwałej choroby od 1 stycznia 2015r. do 31 marca 2015 r. w wysokości 99,91 zł miesięcznie. Nadto decyzją z dnia 13 stycznia 2015r. Ośrodek Pomocy (...) w R. przyznał powódce zasiłek celowy w kwocie 250 zł z przeznaczeniem na zakup żywności i leków. Decyzją z dnia 21 kwietnia 2015r. Ośrodek Pomocy (...) w R. przyznał powódce zasiłek stały dla osoby samotnie gospodarującej od 1 kwietnia 2015r. do 31 marca 2017r. w wysokości 199,82 zł miesięcznie oraz składkę na ubezpieczenie zdrowotne od 1 kwietnia 2015 r. do 31 marca 2017 r.

E. B. nadal jest osobą schorowaną, dysponuje orzeczeniem o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Od lat cierpi na padaczkę, niewydolność statycznie – dynamiczną kręgosłupa, nadciśnienie tętnicze, zaburzenia nastroju. Nadto choruje na zespół cieśni prawego nadgarstka oraz cierpi na niewielkie zmiany zwyrodnieniowo – wytwórcze w stawie obojczykowo – barkowym i ramiennym. Powódka wymaga operacji. Zażywa na stałe leki na padaczkę, leki przeciwbólowe, leki na nadciśnienie i rwę kulszową.

Powódka weszła przeciwko R. B. postępowanie egzekucyjne.

Pozwany M. B. nadal pracuje w Niemczech w firmie (...) za wynagrodzeniem w wysokości 1543,83 Euro netto miesięcznie. Łoży alimenty na rzecz swego prawie dwuletniego syna O. w wysokości 130 Euro, którego odwiedza w Polsce dwa razy w miesiącu. Pozwany ponosi w Niemczech następujące miesięczne wydatki: ubezpieczenie na życie – 60 Euro, składka na ubezpieczenie emerytalno – rentowe – 60 Euro, koszty utrzymania mieszkania – 300 Euro, abonament telewizyjny – 83,94 Euro, dojazd do pracy – 150 Euro. Pozwany opłaca podatek od nieruchomości w Polsce w wysokości ok. 10 zł miesięcznie. Ponosi wydatki na energię elektryczną w wysokości ok. 45 zł miesięcznie oraz na ubezpieczenie samochodu w wysokości 58 zł netto miesięcznie. Ponosi koszt dojazdu do syna w Polsce.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd Rejonowy wskazał, że źródłem obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec powódki jest art. 128 k.r.o. w związku z art. 130 k.r.o. i art. 132 k.r.o. Sąd zwrócił uwagę, że okoliczności mające wpływ na treść i zakres obowiązku alimentacyjnego mogą ulegać zmianie, dlatego też, na podstawie art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony, jak również zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Sąd zwrócił uwagę, że rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na powyższym przepisie wymaga porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu, uchyleniu lub zmniejszeniu.

Sąd wskazał, wyrok z dnia 28 lutego 2014r. ustalający poprzedni obowiązek alimentacyjny uprawomocnił się z dniem 15 kwietnia 2015r., a zatem, w świetle tego co wskazał powyżej, przedmiotem badania były zmiany jakie zaszły po stronie powódki i pozwanego w okresie od 15 kwietnia 2015r. do chwili orzeczenia w przedmiocie alimentów, tj. do 24 czerwca 2015r.

Sąd wskazał, że od tego czasu upłynęły zaledwie 2 miesiące i nie zaistniały przesłanki do podwyższenia alimentów od pozwanego na rzecz matki do kwoty po 400 zł miesięcznie. Sąd wskazał, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż nie zmieniła się w zasadniczy sposób sytuacja zdrowotna i materialno – bytowa powódki, ani też możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego. Sąd wskazał, że zarówno obecnie jak i poprzednio matka pozwanego pozostawała w niedostatku. Nie zmieniła się również jej sytuacja zdrowotna, gdyż pogorszenie stanu zdrowia E. B. nastąpiło w okresie postępowania międzyinstancyjnego, a zatem okoliczność ta istniała w dacie uprawomocnienia się wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu.

Z tych względów, w ocenie Sądu, usprawiedliwione potrzeby powódki nie wzrosły w jakikolwiek sposób od czasu prawomocnego ustalenia alimentów na jej rzecz do chwili obecnej.

Sąd wskazał nadto, że również po stronie pozwanego nie nastąpiła żadna istotna zmiana okoliczności od daty prawomocnego orzeczenia w przedmiocie alimentów, uzasadniająca podwyższenie alimentów od pozwanego na rzecz matki.

Mając na względzie powyższe, Sąd oddalił żądanie o podwyższenie alimentów od M. B. na rzecz powódki.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, mając na względzie trudną sytuację materialną powódki, która przegrała sprawę w całości.

Koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu Sąd przyznał na podstawie § 7 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Apelację od tego orzeczenia, zaskarżając wyrok w części, co do punktu pierwszego oddalającego powództwo, wniosła powódka.

Zarzuciła błędne poinformowanie powódki o terminie rozprawy z dnia 24 czerwca 2015 roku a przez to pominięcie z przesłuchania strony, co skutkowało nieważnością postępowania z art. 379 pkt 5 k.p.c. poprzez pozbawienie strony powodowej obrony swych praw.

Na tych podstawach wniosła o uchylenie orzeczenia w zaskarżonej części. Zniesienie postępowania w zakresie dotkniętym nieważnością i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz pozostawienie temu Sądowi rozstrzygnięcie w zakresie kosztów pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu według norm przepisanych za postępowaniu apelacyjne, względnie, w razie niestwierdzenia nieważności postępowania, zmianę zaskarżonego orzeczenie poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki alimentów w kwocie po 400 zł miesięcznie płatnych do 10-tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat po uprzednim przeprowadzeniu postępowania dowodowego, a w szczególności dowodu z przesłuchania stron oraz zasądzenie od Skarbu Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu według norm przepisanych za postępowanie apelacyjne.

Pozwany wniosł o oddalenie apelacji oraz zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego.

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenia powoda przyjmując za podstawę prawną swego rozstrzygnięcia przywołane przepisy prawne, a następnie ustalił wszystkie okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Poczynione ustalenia dotyczące okoliczności faktycznych mają podstawę w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, który w zakresie dokonanych ustaleń jest logiczny i wzajemnie spójny, natomiast informacje zawarte w poszczególnych źródłach dowodowych nawzajem się uzupełniają i potwierdzają, przez co są w pełni wiarygodne.

Wobec postawionych zarzutów dotyczących nieprzesłuchania stron na rozprawie w dniu 24 czerwca 2015r. z powodu błędnego zawiadomienia o godzinie rozprawy apelacyjnej, Sąd Okręgowy uznając, że zachodzą w tym zakresie wątpliwości, uzupełnił postępowanie dowodowe dopuszczając dowód z przesłuchania stron.

Na podstawie zeznań stron. Sąd Okręgowy ustalił, że koszty wyżywienia powódki wynoszą około 600 zł miesięcznie. Mąż powódki nie żyje, zmarł 23 czerwca 2015r. Powódka nigdy nie otrzymała od niego alimentów.

Pozwany jest właścicielem mieszkania o powierzchni mieszkania około 40 metrów kwadratowych, którego nie wynajmuje, ani nie zamierza wynajmować. W 2012r. kupił samochód marki F. (...). Kredyt na jego zakup został spłacony w 2015r. Rata kredytu za samochód wynosiła 300 euro miesięcznie.

Z tym uzupełnieniem Sąd Okręgowy przyjmuje poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne za własne.

Zakres obowiązku alimentacyjnego obciążających pozwanego ograniczony jest treścią art. 133 § 2 k.r.o., który wskazuje, że uprawniony do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku. Wskazany w tym przepisie stan niedostatku, stanowiący zasadniczą przesłankę nałożenia obowiązku alimentacyjnego na dalszych krewnych, definiuje się jako „brak własnych środków (zarobków lub dochodów) oraz możliwości zaspokojenia potrzeb uprawnionego, które należy uznać za uzasadnione w jego konkretnej, rozpatrywanej indywidualnie sytuacji życiowej (społecznej, zdrowotnej, wiekowej)” (Komentarz do art.60 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, [w] Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz. Henryk Dolecki (red.), Tomasz Sokołowski (red.), Marek Andrzejewski, Anita Lutkiewicz-Rucińska, Adam Olejniczak, Anna Sylwestrzak, Andrzej Zielonacki, Lex 2010).

W identycznym tonie wypowiada się judykatura, która wskazuje, że za znajdujące się w niedostatku należy zatem uważać osoby, które nie mogą własnymi siłami zaspokoić usprawiedliwionych potrzeb, nie posiadają własnych środków w postaci wynagrodzenia za pracę, emerytury czy renty ani też dochodów z własnego majątku (uchwała Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987r. w sprawie wytycznych w zakresie wykładni prawa i praktyki sądowej w sprawach o alimenty. (M.P. z dnia 26 lutego 1988 r.)). Przez usprawiedliwione potrzeby należy natomiast rozumieć potrzeby podstawowe zapewniające osobie uprawnionej godziwą egzystencję (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 1998 r. I CKN 95/98; Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2000 r. I CKN 1187/99).

W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 232 k.p.c. na stronach ciąży obowiązek przedstawienia dowodów dla stwierdzenia faktów z których wywodzą skutki prawne. Wskazany powyżej ciężar dowodu w znaczeniu formalnym uzupełnia ciężar dowodu w znaczeniu materialnym wyrażony w art. 6 k.c., który nakłada na stronę ciężar udowodnienia faktów, z których wywodzi ona skutki prawne. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 listopada 2007r., (II CSK 293/07), ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć z jednej strony jako obarczenie strony procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami poniesienia realizacji tego obowiązku, lub jego nieskuteczności. Tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik procesu.

Roszczenie pozwu, opierało się na zaistnieniu przesłanek wskazanych w art. 138 k.r.o.

Stosownie do art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zasadność tego roszczenia jest uwzględniona przez zakres obowiązku alimentacyjnego, który stosownie do art. 135 k.r.o., uzależniony jest od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Przez zmianę stosunków określonych w art. 138 k.r.o. rozumie się „istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych” (Kodeks rodzinny i opiekuńczy, Komentarz, red. prof. dr hab. Krzysztof Pietrzykowski, Wydawnictwo C.H. Beck, wydanie 3, s. 1134). Zmiana stosunków musi

się odnosić do wszelkich zmian w statusie ekonomicznym skutkującym zmianą zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub zmiany zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Uwzględnienie roszczenia (podwyższenia alimentów) wymaga zatem wykazania, że zmiana taka nastąpiła po uprawomocnieniu się wyroku z dnia 28 lutego 2014r. w sprawie o sygn. akt III RC 162/13, a więc po 15 kwietnia 2015r., ustalającej zakres dotychczasowego obowiązku alimentacyjnego.

Dokonana analiza poczyniona przez Sąd Rejonowy zarówno sytuacji majątkowej i zarobkowej (dochodowej) powódki, jak również pozwanego, była prawidłowa. Nie zaistniały bowiem zmiany uzasadniające podwyższenie obowiązku alimentacyjnego. Podnoszone przez powódkę okoliczności istniały w chwili wydania wyroku oddalającego apelację. Również po stronie pozwanego nie zaistniały zmiany w zakresie sytuacji majątkowej i zarobkowej pozwanego. Wskazać należy, że pozwany uzyskuje niezmiennie dochód w wysokości około 1.500 euro miesięcznie, natomiast wydatki nie uległy zmianie. Sam fakt zaprzestania spłaty kredytu na zakup samochodu, a tym samym powstania po jego stronie oszczędności w kwocie 300 Euro miesięcznie, nie prowadzi jednak zaistnienia przesłanek uzasadniających podwyższenie obowiązku alimentacyjnego, gdyż wskazana okoliczność nie była uwzględniona jako nieujawniona w stanie faktyczny. Fakt jej ujawnienia nie może wpływać na rozstrzygnięcie w niniejszym postępowaniu.

Również okoliczność możliwości wynajmowania mieszkania była uwzględniona poprzednio, w związku z tym nie mogła mieć wpływu na rozstrzygnięcie w niniejszym postępowaniu.

Potrzeby powódki również nie uległy zmianie. Wskazać należy, że pomimo śmierci męża powódki, nie nastąpił wzrost jej potrzeb, gdyż osoba ta nigdy nie uiszczała na jej rzecz świadczenia alimentacyjnego.

Sąd Okręgowy, na podstawie materiału dowodowego doszedł do przekonania, że obecnie, wobec uzyskiwania przez nią różnych świadczeń i dodatków, jej sytuacja majątkowa uległa nieznacznej poprawie.

***Wskazane powyżej okoliczności stanowiły podstawę do oddalenia apelacji na podstawie art. 385 k.p.c.***

***O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c., a to wobec charakteru roszczenia i sytuacji majątkowej powódki .***

***Wynagrodzenie za pomoc prawną świadczoną stronie powodowej z urzędu przyznano na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze w związku z § 2 ust. 1 i 3 w związku z § 6 pkt 3, § 7 ust. 4 i § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku.***

SSR (del.) Joanna Łukasińska – Kanty SSO Andrzej Dyrda SSO Magdalena Balion – Hajduk